

LA CONTINGÈNCIA DEL TOSSAL

- Per Rocher -

S'entén com a contingent allò que es contraposa al necessari, és a dir, allò que pot ser i que pot no ser. D'aquesta manera, saber què és necessari i no necessari es converteix en una feixuga tasca només a l'abast de ments privilegiades i a tissors de polítics.

Bo, tornant a la contingència, la de la revista Tossal Gros és tan evident, doncs, com la d'una bosseta de pipes. Fa ja més de dèssset anys que ix cada dos mesos, ininterrompudament, per arribar a les vostres mans. Això, que pareix una cosa tan normal com anar a comprar el pa, té també una precarietat i una feblesa tan constatable com una làmpara de taula al mig de 20 xiquets de quatre anys.

La fortalesa del Tossal radica en l'acte voluntari d'escriure, amb la intenció de comunicar. Aquell/a qui escriu i al mateix temps vol que allò que escriu es publique al Tossal Gros té, en definitiva, la dèria de què tothom s'asabente d'allò que ha escrit. Bé. Moltes persones tenen eixa dèria i, mitjançant el correu electrònic o personalment, ens fan arribar (disquet o paper) les seues creacions. Esta és la principal col·laboració, la més necessària i la que prestigia la revista. Són tantes les persones que hi participen que nomenar-les seria excessiu i prolix. Cal dir que mai -de forma voluntària i conscient- hem omés col·laboració alguna, manipulada o retallada.

A continuació una vegada tenim, l'equip de redacció, tot el material, comença un procés de treball fins que la revista arriba a les vostres mans. Bé. Aquest procés, a més de la bona voluntat que tots hi posem, té unes despeses de les quals no podem defugir: una tirada de 425 exemplars (el nombre de pàgines varia d'un número a l'altre) pot eixir a una mitja de 2.100 euros per número. Això significa que cada periòdic té un preu de cost al voltant dels 5 euros, com a mínim. Si es ven per 4'21 euros...com podem mantenir-lo? ¿Com es pot sostindre una activitat deficitària? Molt clar. Amb les aportacions dels socis, de les subvencions de Diputació, de l'Ajuntament i per la C. Rural i empreses que hi posen publicitat. Estes aportacions compensen la situació deficitària de la revista. Però només per tapar-hi. Cal pensar també amb el cost de les bosses (sobres grans per remetre la revista), dels segells, del cost de repartir, del paper...

Mereix una subvenció el Tossal?

I ahí tornem a parlar de la contingència del Tossal. La veritat és que durant tot aquest passat any de 2004 no vam rebre cap euro de subvenció per part de l'Ajuntament. Passat el mes de gener del 2005 i començat el febrer, estranyats per tal circumstància, ens vam posar en contacte amb l'equip de govern. Aixina, puix, el passat dia 3 de febrer de 2005, l'equip de redacció de la revista Tossal Gros va ser invitat a una reunió a la Casa de la Vila.

Després de més d'una hora de conversa, ens van comunicar que se'ns retallava en 900 euros la quantitat que rebíem. Motiu? L'equip de govern considera que Tossal Gros té una línia partidista, marcadament en contra d'ell o de la seua política. Reflectir ara i ací tota la conversa que vam sostindre aquella nit de reunió seria feixuc, tediós i, moltes vegades, s'hauria de cercar a l'interior dels arquetipus més pregons del subconscient per entendre algunes de les expressions. Bé. No sempre parlant s'entén la gent.

Per altra banda, si considerem que la Diputació també ens ha retallat força la subvenció (ens ha dividit per sis la quantitat que rebíem), ens haurem de plantejar la possibilitat (en el cas de continuar fent Tossal Gros) de pujar la quota, o reduir el nombre de pàgines, o baixar la qualitat del paper, o...tot a la vegada.

Aquesta situació ens ha fet replantejar, doncs, els costos del Tossal i el seu preu. Analitzat el tema, hem arribat a la conclusió de què és necessari pujar el preu de la nostra revista de 4'21 a 5 euros. Les coses estan aixina i cal entendre-les.

Aquest número, el 99, ja ix a la venda amb aquest preu. Als socis subscriptors del Tossal no se'ls pujarà la quota fins la pròxima campanya, a partir del setembre.

Una crida al recolzament

La veritat és que, fins ara, sempre hi ha hagut, i hi ha, molts col·laboradors/es del Tossal Gros. La història ho agrairà i la història ja ho està agraint. Jo veig joves de deu a dèssset anys que lligen el Tossal de quan ells van nàixer. ¿A qui no li agradaria poder llegir una revista que parlara de com era el poble quan ell va nàixer? Ells ho tenen. I generacions posteriors ho poden tindre si continuem recolzant la nostra revista. Mirant la secció del Tossal Gros "Ara fa deu anys", ens recorda d'immediat que el nostre periòdic local fa i és història.

Esperem continuar comptant amb la confiança i el recolzament de tots/es els subscriptors, lectors i simpatitzants que, fins ara, tan fidels han estat a esta revista durant gairebé 17 anys. I, per empentar més encara el Tossal Gros, a vore si podem aconseguir que cada subscriptor, o cada simpatitzant de la revista, en faça un de nou. Seria una forma de donar-li continuïtat al luxe de tenir una publicació com aquesta.

Eixint al pas de possibles comentaris respecte a una possible censura, podem afirmar que l'equip de redacció continua pensant que qui vulga escriure a la revista podrà fer-ho amb la mateixa llibertat que fins ara.

P.S.: El dia 8 de febrer de 2005 vam rebre de part de l'Ajuntament la subvenció del 2004 retallada en 900 euros. Gràcies.